

Festes de Santa Eulàlia

Mireia Rourera

425 anys amb gegants i un sense clarisses

Ciutat Vella celebra els 425 anys del gegant del Pi enmig de la festa major petita, la de Santa Eulàlia, just quan fa un any que les monges del monestir de Pedralbes van haver de marxar

Els gegants i el drac de Vilafranca del Penedès, la víbria de Reus, la mulassa de Tarragona, l'àliga de Mataró, els cavallets de Lleida i els diables de Barcelona del Gremi de Revenedors van acompanyar ahir a la tarda els gegants del Pi, en Mustafà i l'Elisenda, l'Oriol i la Laia, en el ball i cercavila que es va fer des de la plaça Sant Josep Oriol i fins a la plaça de Sant Jaume per celebrar el 425è aniversari del gegant del Pi, documentat des del 1601. Els gegants del Pi són la parella de gegants més antiga de Barcelona, icona de la cultura popular, sobretot de Ciutat Vella, i, com tots els gegants, tenen origen en la processó del Corpus Christi, en què se celebrava –amb alegria– la trans-

Els gegants del Pi. A baix, representació d'«Eulàlia» i, al costat, la santa a la pastisseria La Colmena ■ M.R. / CATEDRAL DE BARCELONA

substanciació: el pas del Crist home al Crist diví. És en aquestes processons del Corpus, en les quals participaven tots els estaments socials i era important lluir-se i deixar-se veure, on apareixen els gegants i són aquestes processons, que amb el temps donen pas a les rues, les que han marcat els costums de la capital i la manera d'entendre les festes del país.

El gegant del Pi en concret apareix documentat per primera vegada en un document on s'expliquen les festes de canonització de sant Ramon de Penafort i es diu que en una de les processons va concore «un gegant fet de cartró». No sabem quina cara feia aquell gegant, però segura-

ment no era moro, com l'actual Mustafà, que podria ser que prenguéss aquesta fesomia a principis del s. XIX.

El cercavila del 425è aniversari del gegant del Pi s'ha fet en el marc de la festa major petita de Barcelona, la festa major d'hivern, la de Santa Eulàlia, la pobre santa barcelonina martiritzada 13 vegades als 13 anys (per això al claustre de la catedral hi ha 13 oques). Les fetes al voltant dels gegants duraran tot l'any i les organitza l'Associació d'Amics dels Gegants del Pi, que vol donar rellevància al patrimoni festiu barceloní i català. Una de les activitats més importants és l'exposició que s'està fent al Col·legi d'Ar-

quitectes de Barcelona. En aquesta mostra és on, entre altres coses, es pot saber el nom d'alguns dels artistes que al llarg de la història han participat en la construcció dels gegants, entre els quals el gran escultor del barroc català, Ramon Amadeu, gran pessebrista. L'exposició es titula, com no podia ser d'altra manera, *Ara balla pel camí*.

Ahir, diumenge, d'altra banda, va fer un any que les darreres tres monges clarisses del monestir de Pedralbes (sor Pilar, sor Immaculada i sor Isaura) van marxar de la ciutat (trentant una tradició de 700 anys) i van ser traslladades al monestir de Vilobí d'Onyar, on hi ha un altre convent de Santa Clara.

Ahir va fer un any de la darrera missa amb la presència de les monges al Reial Monestir de Santa Maria de Pedralbes i, com cada diumenge des que elles van marxar, la missa es va fer a dos quarts de dotze del migdia i no a les dotze, perquè el mossèn que hi va després ha de marxar corrents a una altra parròquia.

Les clarisses de Pedralbes havien de tornar al seu enyorat monestir dijous, dia de Santa Eulàlia. S'havia previst que les portes sin des de Vilobí d'Onyar per poder celebrar la recepció amb el consistori històric instaurada per la reina Elisenda de Montcada al s. XIV i que no s'havia deixat de fer mai. Les monges ho tenien tot preparat

per traslladar-se de Girona a Barcelona però el vent ho van trastocar tot i la recepció de les clarisses a l'alcalde i els regidors es va haver de suspendre. Ni intercanvi d'ous i mató, ni discursos ni res. El dia de Santa Eulàlia més trist dels últims segles. (No se l'ha pogut invocar, doncs, contra el mal vent i les tempestes.) També va quedar trasbalsada la festa de Santa Eulàlia a la catedral. Dijous era el dia de portes obertes i el dia que les Eulàlies tenien via lliure a la cripta on hi ha enterrada la santa per poder firmar al llibre d'honor. Doncs res.

Per sort, dissabte i ahir, diumenge, sí que es van poder fer els actes previstos a la catedral, bàsicament la representació de l'obra *Eulàlia*, a càrrec de l'Esbart Ciutat Comtal. Dissabte es va fer a les nou de la nit amb tota la catedral plena. Ahir la representació es va fer a quarts de cinc de la tarda. L'obra, dirigida i coreografiada per Lluís Calduch, es va estrenar el 2013 i va ser guardonada amb el premi Ciutat de Barcelona en la categoria de cultura popular.

Santa Eulàlia, canonitzada l'any 633, va ser considerada fins al s. XVII l'única patrona i protectora celestial dels barcelonins. La catedral de Barcelona ha estrenat aquest any nou disseny dels Goigs de Santa Eulàlia, una edició que «presenta una imatge simbòlica i contemporània». Els *Goigs de Santa Eulàlia* tenen el seu origen l'any 1589 i són considerats els més antics del món dedicats a una santa. Sobre els goigs, diuen els responsables de la catedral: «Per primera vegada, el disseny no parteix del gravat figuratiu tradicional de la santa, sinó que aposta per una imatge simbòlica i contemporània, obra de l'artista visual i poetessa catalana Goretti Pomé. La proposta utilitza un llenguatge abstracte que juga amb el buit, la llum i el color per evocar espiritualment la figura de santa Eulàlia i els seus 13 martiris.»

La imatge de la santa en el vessant més popular sí que es pot veure a l'aparador de la pastisseria La Colmena, on cada dia s'han esgotat les aspes de Santa Eulàlia, el famós pastís que reproduïx les aspes on la santa va ser crucificada.

Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt
ANUNCI

Identificació de l'expedient
Expedient núm.: 2025/1666-2301

ANUNCI D'APROVACIÓ DEFINITIVA DEL PROJECTE D'URBANITZACIÓ DE LA MODIFICACIÓ DEL PLA PARCIAL DEL SECTOR 6, RIERA DEL GORG, POLÍGON II, DE LES NORMES COMPLEMENTÀRIES I SUBSIDIÀRIES DE PLANEJAMENT DE SANT VICENÇ DE MONTALT.

Mitjançant resolució d'Alcaldia núm. 166 de data 9/02/2026 de l'Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt, s'ha aprovat definitivament el Projecte d'urbanització de la Modificació del Pla parcial urbanístic del Sector 6, Riera del Gorg, polígon II, de les Normes complementàries i subsidiàries de planejament de Sant Vicenç de Montalt, exemplar per a l'aprovació definitiva, febrer de 2026, redactat per l'arquitecte Sr. Eduard Fenoy Palomas (EDUARD FENOY I ASSOCIATS, S.L.P.) i promogut per ARIAL FOMENTO, S.L.U., amb un pressupost d'execució de 1.473.205,93 € (IVA exclòs).

Es publica aquest anunci a l'efecte de l'article 119.2.e) del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost.

Contra la Resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar al·lativaament recurs de reposició potestatiu davant l'Alcalde d'aquest Ajuntament, en el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la publicació del present anunci, de conformitat amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, o bé interposar directament recurs contenciós administratiu, davant la Secció Contenciós Administrativa del Tribunal d'Instància de Barcelona, en el termini de dos mesos, comptat des de l'endemà de la publicació del present anunci, de conformitat amb l'article 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciós administrativa. Si s'optés per interposar el recurs de reposició potestatiu no es podrà interposar recurs contenciós administratiu fins que aquell sigui resolt expressament o s'hagi produït la seva desestimació per silenci. Tot això sense perjudici que es pugui interposar qualsevol altre recurs que es pugui estimar més convenient al propi dret.

Sant Vicenç de Montalt, 11 de febrer de 2026

L'alcalde

Javier Sandoval Carrillo